

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

บทที่ 9

สรุปผลการดำเนินงานส่งเสริม SMEs ตามยุทธศาสตร์การส่งเสริม SMEs

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การฟื้นฟูวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นกลไกหลักทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

เป้าหมายที่ 1.1 การแก้ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนและการขาดสภาพคล่องทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็น NPL ให้ได้ไม่น้อยกว่า 6,000 ราย (เฉลี่ยรายละ 1 ล้านบาท) ภายในปี พ.ศ. 2549

จากผลการดำเนินงานในปี 2548 (ม.ค - ธ.ค 48) มีการอนุมัติสินเชื่อจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารพาณิชย์ของรัฐจำนวน 7 แห่ง ให้แก่ SMEs จำนวน 347,218 ราย จำนวนเงินรวม 194,633 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 135.6 โดยธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่อนุมัติสินเชื่อให้ SMEs เป็นจำนวนรายมากที่สุด คือ 210,043 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.5 ของ SMEs ที่ได้รับสินเชื่อทั้งหมด และธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) อนุมัติวงเงินสินเชื่อให้แก่ SMEs มากที่สุด คือ 64,249 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.0 ของวงเงินสินเชื่อ SMEs ของสถาบันการเงินของรัฐทั้งหมด สำหรับการอนุมัติสินเชื่อภายใต้โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของสถาบันการเงินทั้ง 7 แห่ง มี SMEs ได้รับสินเชื่อจำนวน 167,395 ราย วงเงินกู้รวม 95,247 ล้านบาท

ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2548 ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความอนุเคราะห์ทางด้านเงินทุนหมุนเวียนด้วยการให้กู้ยืมเงินในรูปของตั๋วสัญญาใช้เงินผ่านธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินภาครัฐเป็นเงินทั้งสิ้น 44,362.8 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 116.7 และมีจำนวน SMEs ได้รับบริการสินเชื่อ 11,218 ราย

บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ได้อนุมัติการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ SMEs รวม 2,794 ราย เป็นวงเงิน 6,018 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 100.3

เป้าหมายที่ 1.2 สร้างโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากตลาดหลักทรัพย์ mai และกองทุนร่วมทุนทั้งของรัฐและเอกชนไม่น้อยกว่า 1,000 ราย ภายในปี 2549

ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2548 มีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ mai จำนวน 14 ราย และนับตั้งแต่ปี 2544 รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 36 ราย และในปี 2548 กองทุนร่วมลงทุนภาครัฐและสถาบันการเงินของรัฐ ได้อนุมัติเข้าร่วมทุนใน SMEs รวมจำนวน 84 ราย วงเงิน 1,299 ล้านบาท

เป้าหมายที่ 1.3 เพิ่มประสิทธิภาพและช่องทางการจำหน่ายสินค้ารูปแบบต่างๆ ให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนการจัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าและการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในทุกภูมิภาค ภายในปี 2549

ในปีงบประมาณ 2548 สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้จัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าถาวรเพิ่มขึ้น 4 แห่ง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง เชียงใหม่ และสุราษฎร์ธานี ศูนย์ Outlet ขนาดเล็กจำนวน 4 แห่ง Kiosk ขนาดเล็กจำนวน 260 ตู้ใน 143 สถานที่ ครอบคลุมพื้นที่ 50 จังหวัด รวมทั้งจัดตั้งชั้นวางสินค้า (Shelf) ในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้านค้าปลีกทั่วไปรวม 302 แห่ง

สสว. ได้สนับสนุนให้เกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้ารูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายขึ้น อาทิ โครงการ Thai SMEs Shop Channel (Broadband Internet) โดยการสนับสนุนการขายสินค้าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 และสร้างเว็บไซต์ <http://www.smeshopchannel.com> โครงการ MAIL Order และการดำเนินงานของบริษัท ส่งเสริมการค้าเอสเอ็มอี จำกัด (STP)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจ

เป้าหมายที่ 2.1 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในรูปสมาคมหรือสถาบันอิสระเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 20 องค์กร ภายในปี 2549 และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อให้บริการภาครัฐสอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน

ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2548 มีสมาคมจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวน 27 สมาคม รวมยอดสะสมทั้งสิ้น 616 สมาคม และเชื่อมโยงเครือข่ายสถาบันการค้า และการรวมกลุ่มธุรกิจการค้า จำนวน 910 ราย

เป้าหมายที่ 2.2 จัดตั้งเครือข่ายและพัฒนาศูนย์บริการข้อมูลด้านการผลิต การวิเคราะห์ ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ การจัดการ และการตลาด เพื่อให้บริการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 แห่ง ภายในปี 2549

สถาบันอาหารได้ดำเนินโครงการการจัดตั้งเครือข่ายห้องปฏิบัติการสินค้าเกษตรและอาหาร 34 แห่ง ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย นอกจากนี้ บริษัทห้องปฏิบัติการกลางตรวจสอบผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ซึ่งจัดตั้งโดยภาครัฐได้เปิดให้บริการห้องปฏิบัติการรวม 6 แห่งทั่วประเทศ สามารถให้บริการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์อาหารและสินค้าเกษตรได้ถึง 77,220 ตัวอย่าง

เป้าหมายที่ 2.3 เสริมสร้างสภาพแวดล้อม จัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน และแก้ไขปรับปรุง ยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคหลักๆ ต่อการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่า 6 เรื่อง ภายในปี 2549

กรมการค้าภายในดำเนินการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 (ควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน) และยกร่างกฎหมายใหม่ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 กฎหมายเพื่อส่งเสริม

พัฒนาธุรกิจแฟรนไชส์ และร่างพระราชบัญญัติคลังสินค้าไซโลและห้องเย็น

หน่วยงานต่างๆ ได้จัดให้มีหน่วยบริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เช่น ศูนย์บริการส่งออกเบ็ดเสร็จ หรือศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น

เป้าหมายที่ 2.4 ส่งเสริมและผลักดันให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบด้วยการจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 37 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมออกระบบทั้งหมด จนทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระบบมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 72 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด ภายในปี 2549

ในปัจจุบัน มีกิจการที่จดทะเบียนนิติบุคคล รวมทั้งสิ้น 490,887 ราย ส่วนการขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานอื่นของรัฐ ได้แก่ 1) ฐานข้อมูลกรุงเทพมหานคร ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2548 มีจำนวนผู้ประกอบการนอกระบบรวมทั้งสิ้น 42,097 ราย ใน 48 เขตของกรุงเทพมหานคร 2) กิจการที่จดทะเบียนสมาชิกกับ สสว. ณ เดือนพฤศจิกายน 2548 มียอดสะสมรวมทั้งสิ้น 12,229 ราย 3) ผู้ประกอบการในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนกับภาคราชการ โดย ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2548 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 38,618 ราย และ 4) ฐานข้อมูลผู้ประกอบการใหม่ภายใต้โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2548 มีสมาชิกจำนวน 11,774 ราย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย 3.1 พัฒนาการผลิต การจัดการ และการตลาดของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ ให้มีความเป็นมืออาชีพสูงขึ้นและเข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้ไม่น้อยกว่า 1,200 ราย ภายในปี 2549

ณ เดือนธันวาคม 2548 กิจการทุกขนาดที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากล (ISO 9000, ISO 14000, GMP, HACCP, มอก.18001, QS9000) มีจำนวนสะสมรวมทั้งสิ้น 8,302 ราย

ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2548 มี SMEs ได้รับการปรึกษาแนะนำเพื่อยกระดับกิจการจากโครงการต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวนประมาณ 2,546 ราย

เป้าหมาย 3.2 จัดตั้งเครือข่ายหรือศูนย์บริการด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างน้อยภูมิภาคละ 1 แห่งภายในปี 2549

ปัจจุบันมีศูนย์บริการด้านวิจัยและพัฒนาวัตกรรมสำหรับ SMEs ดำเนินการแล้ว 3 แห่ง คือ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ เขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ประเทศไทย และอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย

เป้าหมาย 3.3 พัฒนาบุคลากรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สอดคล้องกับความต้องการและแนวโน้มธุรกิจ และ/หรือบุคลากรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2549

ในปี 2548 กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ให้การรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแก่ SMEs จาก 7 กลุ่มมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวนทั้งสิ้น 53,694 ราย นอกจากนี้ ยังมีหลายหน่วยงานดำเนินการด้านการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรของ SMEs ทั้งสิ้น 11,391 ราย

เป้าหมาย 3.4 ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสร้างหลักประกันการทำงานที่ดีเพื่อสร้างแรงจูงใจและประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร ในสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 3,000 แห่ง ภายในปี 2549

ณ เดือนพฤศจิกายน 2548 มีสถานประกอบการวิสาหกิจทุกขนาดได้รับการรับรองมาตรฐาน มอก. 18001 จำนวน 160 ราย และมีจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ในปี 2548 จำนวน 210 ราย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวเนื่องกับวิชาศึกษาขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 2 ฉบับ คือ กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่รับไปทำงานที่บ้าน พ.ศ. 2547 และกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. 2547

เป้าหมาย 3.5 ส่งเสริมการเชื่อมโยงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในลักษณะคลัสเตอร์นำร่อง ไม่น้อยกว่า 3 คลัสเตอร์ ภายในปี 2549

ในปีงบประมาณ 2548 พบว่า มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ จำนวน 17 คลัสเตอร์ มีจำนวนสมาชิกในปัจจุบันจำนวน 2,888 ราย

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีโครงการจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการจำนวน 45 ราย ในขณะที่สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอมีโครงการศึกษาพัฒนาการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการในคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเพื่อการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม **สู่ระดับสากล**

เป้าหมาย 4.1 ส่งเสริมให้มีการส่งออกสินค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี

ในปี 2548 กรมส่งเสริมการส่งออก จัดงานนิทรรศการแสดงสินค้าจำนวน 8 ครั้ง ใน 4 ประเทศของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในส่วนของกรมการค้าต่างประเทศ ได้ดำเนินโครงการการจัดคณะผู้แทนการค้าและการลงทุนไปเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 10 ครั้ง มูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 23 - 24 และ ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2548 มีผู้ส่งออกที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สัญลักษณ์ตราสินค้าไทย (Brand Thailand Best) ใน 20 หมวดสินค้ารวมทั้งสิ้น 101 ราย

เป้าหมาย 4.2 ลดและแก้ไขปัญหาคูสมการส่งออกหลักๆ ภายในปี 2549

กรมส่งเสริมการส่งออกได้ให้บริการศูนย์บริการส่งออกเบ็ดเสร็จ โดยเฉลี่ยวันละ 200 - 450 ราย และ ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2548 ได้ดำเนินการออกไปรับรองแก่ผู้ประกอบการต่างๆ แล้วเป็นจำนวนทั้งสิ้น 238,161 ฉบับ ในขณะที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้ให้บริการปรึกษาแนะนำและการบริการทางการเงินอย่างครบวงจรในลักษณะของศูนย์บริการส่งออก SMEs รวมไปถึงการนำระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange: EDI) มาใช้ในการรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการค้าต่างประเทศ ทั้งนี้ ในปี 2548 สามารถดำเนินการเชื่อมโยงระบบแลกเปลี่ยนข้อมูล ณ สำนักงานพาณิชย์ ได้ครบตามเป้าหมายของโครงการจำนวน 23 จังหวัด

เป้าหมาย 4.3 จัดตั้งศูนย์กลางหรือเครือข่ายการวิจัยตลาดต่างประเทศเชิงลึก เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเรียนรู้พฤติกรรมผู้บริโภค และรู้ทางการค้าการลงทุนในตลาดต่างประเทศได้อย่างครอบคลุมทุกภูมิภาค ภายในปี 2549

ปี 2548 กรมส่งเสริมการส่งออกมีศูนย์ส่งเสริมการส่งออกในภูมิภาคจำนวน 5 ศูนย์ คือ เชียงใหม่ ขอนแก่น จันทบุรี สุราษฎร์ธานี และหาดใหญ่ และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศจำนวน 54 แห่ง

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้มีผลการศึกษารายวิจัยตลาดเชิงลึกสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (กรณีศึกษาตลาดสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่

เป้าหมาย 5.1 เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ 50,000 รายต่อปี และเพิ่มการจ้างงานไม่น้อยกว่า 100,000 คนต่อปี

ในปี 2548 มีการจดทะเบียนพาณิชย์ใหม่กับกระทรวงพาณิชย์จำนวน 38,419 ราย ในส่วนการสร้างผู้ประกอบการใหม่ มีผู้ที่ผ่านโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่

แห่งชาติ “ที่เลี้ยงน้อง” ทั้งสิ้น 12,097 ราย และเมื่อจบโครงการ ณ เดือนธันวาคม 2548 สามารถจัดตั้งธุรกิจใหม่จำนวน 566 ราย มูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 165,059,130 บาท และโครงการเก่าแก่มือใหม่ สามารถฝึกอบรมผู้ประกอบการใน 4 สาขาธุรกิจ จำนวนรวม 2,600 ราย ซึ่งต่อมาสามารถจัดตั้งธุรกิจได้ 110 ราย และมีโครงการใกล้จะเปิดธุรกิจ จำนวน 346 ราย

เป้าหมาย 5.2 ส่งเสริมและยกระดับความสามารถผู้ประกอบการใหม่ที่ใช้ความรู้ ทักษะ และมีมือเป็นเครื่องมือหลักในการประกอบธุรกิจ ไม่น้อยกว่า 3,000 ราย ภายในปี 2549

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ร่วมกับสถาบันการศึกษาประกวดการจัดทำแผนธุรกิจ โครงการแข่งขันเกมจำลองธุรกิจแห่งชาติ มีสถาบันการศึกษาเข้าร่วมโครงการ 348 ทีม จาก 80 สถาบัน มีจำนวนนักศึกษา 1,740 คน สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ริเริ่มโครงการสังเคราะห์และสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการให้คำปรึกษาทางเทคนิค มีผู้เข้าร่วมโครงการ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและได้รับปรึกษาแนะนำจำนวน 253 ราย

ยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนในการแก้ปัญหาความยากจน และกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

เป้าหมาย 6.1 ส่งเสริมให้มีกลุ่มอาชีพที่สามารถดำเนินชั้นธุรกิจได้ในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 45 ของกลุ่มอาชีพทั้งหมดหรือประมาณ 6,300 กลุ่มอาชีพ ในปี 2549

ในปี 2548 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดำเนินการพัฒนาของกลุ่มอาชีพให้สามารถดำเนินธุรกิจผ่านโครงการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างระบบการจัดการวิสาหกิจชุมชน มีผู้เข้ารับบริการทั้งสิ้น 9,677 ราย โครงการพัฒนาบรรจุกณ์ช้ในวิสาหกิจชุมชน จำนวน 1,424 ราย และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 822 ราย กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ลงทะเบียนในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ระดับ 3-5 ดาว จำนวน 7,450 ราย กรมวิทยาศาสตร์บริการได้ดำเนินโครงการพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาตำบลโนนตาล เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 184 ราย และมีการนำเทคโนโลยีไปใช้ได้จริงจำนวน 16 ราย

เป้าหมาย 6.2 ส่งเสริมให้วิสาหกิจชุมชนเพิ่มบทบาทในการสร้างงานไม่น้อยกว่า 35,000 คนต่อปี และสร้างรายได้ไม่น้อยกว่า 30,000 ล้านบาทต่อปี

ในปี 2548 โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มียอดขายสินค้าจำนวน 55,105 ล้านบาท โดยสามารถจำแนกเป็นรายได้จากการจำหน่ายสินค้าในประเทศจำนวน 42,461 ล้านบาท และรายได้จากการส่งออกไปยังต่างประเทศจำนวน 12,644 ล้านบาท

บทที่ 10

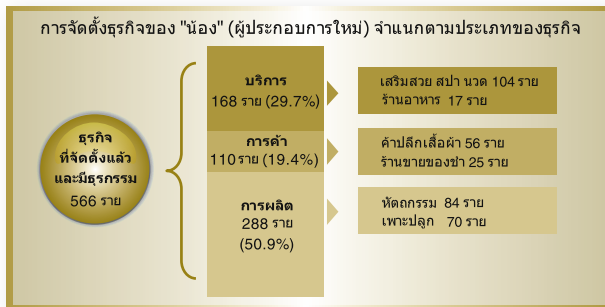
ผลการประเมินโครงการพี่เลี้ยงน้อง

โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่แห่งชาติ ปี 2548 ตามแนวทางที่เรียกว่า “พี่เลี้ยงน้อง - สร้างผู้ประกอบการใหม่” ดำเนินการโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน รวม 8 องค์กร ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มแห่งประเทศไทย สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งประเทศไทย ศูนย์บริการส่งออกบีบีบี สมาคมรับช่วงการผลิต สมาคมผู้ค้าอัญมณีแห่งประเทศไทย และสมาคมไม้ยางพาราไทย โดยมีสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทำหน้าที่ในการติดตามและประเมินผลโครงการ โดยโครงการนี้เป็นแนวคิดใหม่ในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ โดยภาครัฐมีบทบาทในการสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจ ทำหน้าที่ในลักษณะ “พี่เลี้ยง” ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการใหม่ หรือ “น้อง” ในการถ่ายทอดประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ การอบรมบ่มเพาะเทคนิคการผลิต การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนการให้โอกาสทางการตลาดเบื้องต้นแก่ “น้อง” เพื่อให้สามารถเป็นผู้ประกอบการใหม่และดำเนินธุรกิจได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ กิจกรรมที่สำคัญคือ การคัดเลือก “น้อง” และการจับคู่ “พี่เลี้ยง” และ “น้อง” ที่เหมาะสม ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการที่กำหนดในโครงการ โดยกำหนดเป้าหมาย 8,000 ราย ในพื้นที่ดำเนินการครอบคลุมทั่วประเทศ

จากผลการดำเนินโครงการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2548 มี “น้อง” ซึ่งหมายถึง ผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งได้ผ่านกิจกรรมการพัฒนาครบ คือ ผ่านการคัดเลือก ได้รับการจับคู่กับ “พี่เลี้ยง” ผ่านการฝึกอบรมด้านการบริหาร ผ่านการบ่มเพาะด้านเทคนิค และส่งแผนโครงร่างธุรกิจ จำนวน 9,539 ราย เป็นหญิงร้อยละ 64.5 และชายร้อยละ 35.5 โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.8 ของทั้งหมด ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 41.7 และส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นผู้ประกอบอาชีพอยู่ ณ วันที่สมัครเข้าร่วมโครงการ โดยเป็นผู้มีงานประจำ (ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานลูกจ้าง) มากที่สุด จำนวน 3,066 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระซึ่งไม่ได้จดทะเบียนกิจการ เช่น พนักงานขายตรง รับจ้างอิสระ จำนวน 2,572 ราย หรือร้อยละ 27.0

ในการติดตามประเมินผลโครงการได้จัดแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดตั้งกิจการใหม่ เป็น 3 ระดับ คือ **ระดับที่ 1** มีการจัดตั้งธุรกิจและมีธุรกรรมแล้ว **ระดับที่ 2** อยู่ระหว่างกำลังเตรียมการจัดตั้งธุรกิจ และ **ระดับที่ 3** ล้มเลิกความคิดที่จะจัดตั้งธุรกิจหรือไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งในกลุ่มของผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการใหม่ที่สัมภาษณ์ได้ ณ เดือน ธันวาคม 2548 จำนวน ทั้งหมด 1,565 ราย มีน้องที่การจัดตั้งธุรกิจและมีธุรกรรมแล้ว จำนวน 566 ราย (ร้อยละ 36.2) มีน้องที่อยู่ระหว่างกำลังเตรียมการจัดตั้งธุรกิจจำนวน 464 ราย (ร้อยละ 29.6) และมีน้องที่ล้มเลิกความคิดที่จะจัดตั้งธุรกิจจำนวน 535 ราย (ร้อยละ 34.2) โดยในกลุ่มที่จัดตั้งธุรกิจแล้วนั้น อยู่ในภาคการผลิตมากที่สุด คือ 288 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 50.9 มีมูลค่าการลงทุน 117,862,730 บาท การจ้างงาน 710 ราย รองลงมาได้แก่ ภาคบริการ จำนวน 168 ราย (ร้อยละ 29.7) มีมูลค่าการลงทุน 31,740,000 บาท

ภาพที่ 18 ประเภทธุรกิจที่ “น้อง” จัดตั้งมากที่สุด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

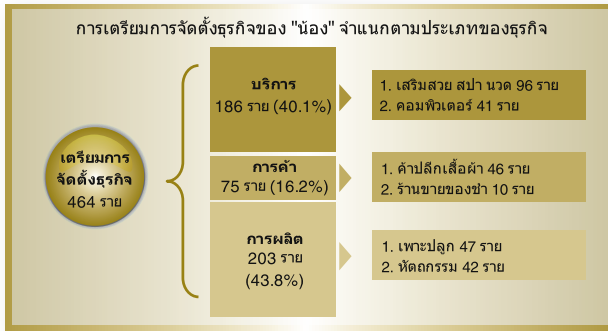

ที่มา : ข้อมูลจากการติดตาม “น้อง” ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2548

สำหรับ **กลุ่มที่อยู่ระหว่างการเตรียมการจัดตั้งธุรกิจ** เหตุผลที่เป็นปัจจัยสำคัญของความล่าช้าในการจัดตั้งธุรกิจอันดับแรก ได้แก่ การจัดหาเงินทุนหรือหาผู้ร่วมทุน ร้อยละ 27.0 รองลงมา ได้แก่ การจัดหาสถานที่จัดตั้งธุรกิจ ร้อยละ 15.0 และปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อความพร้อมในการจัดตั้งธุรกิจ อาทิเช่น ความรู้ของตนเองยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 13.0 เป็นต้น โดยในการติดตามประเมินผลจำนวน 464 ราย ซึ่งพิจารณาความพร้อมของการจัดตั้งธุรกิจจากองค์ประกอบของการประกอบธุรกิจ 4 เรื่องหลัก คือ (1) มีที่ตั้งสถานประกอบการ (2) มีการลงทุน (3) มีการจ้างงาน และ (4) มีการจดทะเบียนพาณิชย์ พบว่า มี “น้อง” ที่มีความพร้อม 3 เรื่อง จำนวน 12 ราย มีความพร้อม 2 เรื่อง จำนวน 61 ราย และ มีความพร้อม 1 เรื่อง จำนวน 177 ราย และส่วนใหญ่ จำนวน 214 ราย ยังไม่มีความพร้อมในการจัดตั้งธุรกิจเลย

เมื่อพิจารณาตามประเภทของธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิต รองลงมา คือภาคบริการและภาคการค้า ตามลำดับ

ภาพที่ 19 จำนวนและสัดส่วนการเตรียมการจัดตั้งธุรกิจ “น้อง”

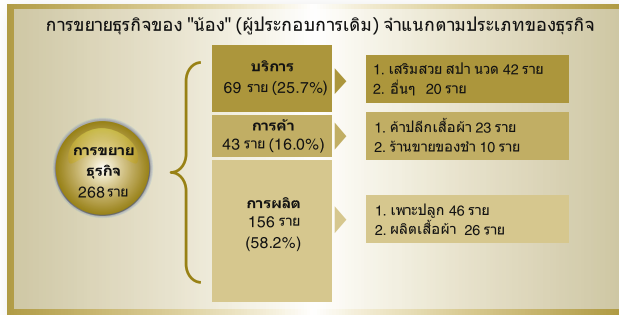
ที่มา : ข้อมูลจากการติดตาม “น้อง” ณ วันที่ 15 ธันวาคม 2548

ในกลุ่มที่อยู่ในระดับที่ 3 คือ **กลุ่มที่ล้มเลิกความคิดในการจัดตั้งธุรกิจ** พบว่ามีจำนวน 535 ราย โดยร้อยละ 32.9 ตอบว่า ไม่มีเงินทุนในการประกอบธุรกิจ และประเด็นอื่นๆ อาทิ เช่น กำลังศึกษาอยู่ เป็นต้น

ผลสัมฤทธิ์ของโครงการในกลุ่ม “น้อง” ที่เป็นผู้ที่ประกอบกิจการอยู่เดิม (ที่ยังไม่ได้จดทะเบียนพาณิชย์) จากการติดตามผล จำนวน 800 ราย พบว่า จำนวน 268 ราย หรือร้อยละ 33.5 มีความก้าวหน้าโดยการขยายธุรกิจเพิ่มเติมขึ้นจากเดิม มีมูลค่า

การลงทุน จำนวน 66,084,960 บาท ส่งผลให้เกิดการจ้างงาน จำนวน 109 ราย และมีผู้เข้าจดทะเบียนพาณิชย์เพิ่มขึ้นอีก 76 ราย ในขณะที่ส่วนใหญ่ คือ จำนวน 532 ราย หรือร้อยละ 66.5 ไม่มีการขยายธุรกิจแต่อย่างใด

**ภาพที่ 20 การขยายธุรกิจของ “น้อง” ในกลุ่มผู้ประกอบการเดิม
จำแนกตามประเภทของธุรกิจ**

ที่มา : ข้อมูลจากการติดตาม “น้อง” ณ วันที่ 15 ธันวาคม 254

บทที่ 11

ผลการดำเนินงานของกองทุนร่วมลงทุน

11.1 ภาพรวมธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) ในประเทศไทย

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว) ได้จัดทำการศึกษาสำรวจผู้ประกอบการธุรกิจเงินร่วมลงทุนและผู้ประกอบการ SMEs ในปี 2548 เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการดำเนินงานของธุรกิจเงินร่วมลงทุนแต่ละแห่ง และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมธุรกิจ และเพื่อส่งเสริมให้ SMEs รู้จักธุรกิจนี้มากยิ่งขึ้น โดยได้แบ่งประเภทผู้ตอบแบบสำรวจเป็น 2 กลุ่ม คือ 1.กองทุนร่วมลงทุนภาครัฐ 3 ราย และ 2. กองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน 9 ราย รวมเป็นจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 12 ราย และสามารถสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับกองทุนร่วมลงทุนในด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ในปี 2548 กองทุนร่วมลงทุนภาครัฐมีจำนวนเงินกองทุนรวมกันทั้ง 3 กองทุน เป็นจำนวนเงิน 6,085.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 เป็นเงิน 45.0 ล้านบาท และในปี 2549 กองทุนร่วมลงทุนของภาครัฐมีจำนวนเงินเพิ่มขึ้นเป็น 6,140.0 ล้านบาท ในส่วนของกองทุนร่วมลงทุนของภาคเอกชนในปี 2547 และ 2548 มีจำนวนเงินกองทุนรวมเท่ากันคือ 8,167.6 ล้านบาท และในปี 2549 มีจำนวนเงินกองทุนลดลงเป็น 4,127.6 ล้านบาท เนื่องจากมีการยกเลิกกิจการของธุรกิจเงินร่วมลงทุนเอกชน 1 ราย เพื่อเคลื่อนย้ายเงินทุนไปยังต่างประเทศ

ผลการเข้าร่วมทุนจริง พบว่ากองทุนร่วมลงทุนภาครัฐมียอดเงินที่อนุมัติให้เข้าร่วมทุนเพิ่มขึ้นทุกปี กล่าวคือ ในปี 2547 มีขนาดเงินลงทุนหรือจำนวนเงินที่เข้าไปร่วมลงทุนกับวิสาหกิจต่างๆ รวม 311.1 ล้านบาท ในปี 2548 มีขนาดเงินลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 672.8 ล้านบาท และในปี 2549 มีขนาดเงินลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 689.6 ล้านบาท ส่วนกองทุนร่วมลงทุนของภาคเอกชนมีขนาดเงินลงทุนลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2547 - 2549 กล่าวคือ ในปี 2547 กองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชนมีขนาดเงินลงทุน 1,013.2 ล้านบาท ในปี 2548 มีขนาดเงินลงทุนลดลงเหลือ 502.4 ล้านบาท และในปี 2549 มีขนาดเงินลงทุนเพียง 300.0 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าบทบาทของกองทุนร่วมลงทุนในการเข้าไปร่วมลงทุนกับวิสาหกิจต่างๆ นั้น มีแนวโน้มขยายตัวอยู่ในกองทุนร่วมลงทุนของภาครัฐ ในขณะที่กองทุนร่วมลงทุนของภาคเอกชนจะลดบทบาทลงไปเรื่อยๆ ณ เดือนธันวาคม 2548 มีจำนวนธุรกิจที่ได้รับการร่วมทุนจากกองทุนร่วมลงทุน และยังมีสถานะของการร่วมทุนอยู่ รวม 211 ราย แยกเป็นกองทุนร่วมลงทุนของภาครัฐ 158 ราย และกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน จำนวน 53 ราย ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการเข้าร่วมลงทุนในอนาคตน่าจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้ประกอบการเข้าร่วมทุนที่อยู่ในระบบการพิจารณาของกองทุนที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นค่อนข้างชัดเจน โดยเฉพาะในส่วนของกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐ

ด้านการกระจายการลงทุน พบว่า กองทุนร่วมลงทุนภาครัฐมักจะเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจที่อยู่ในระยะจัดตั้งธุรกิจ (Start up) มากที่สุด และรองลงมา คือ ระยะขยายตัวทางธุรกิจ (Expansion) และ ระยะที่มีความพร้อมเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ (Mezzanine) รวมทั้งการร่วมลงทุนเพื่อฟื้นฟูกิจการเมื่อผู้ประกอบการ SMEs ประสบปัญหาทางธุรกิจ เช่น กองทุนร่วมลงทุนเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของ SMEs เข้าร่วมลงทุนกับผู้ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น สำหรับกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชนมักจะร่วมลงทุนในธุรกิจ

ที่อยู่ในระยะขยายตัวทางธุรกิจ (Expansion) มากที่สุด รองลงมา คือ ระยะฟื้นฟูธุรกิจ (Turnaround) และระยะการเปลี่ยนมือของกองทุนร่วมลงทุน (Buy Out) และมีบางกองทุนที่ร่วมลงทุนกับธุรกิจที่อยู่ในระยะจัดตั้งกิจการ (Start Up) และธุรกิจที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เรียบร้อยแล้ว (Listed)

หลักเกณฑ์ที่กองทุนร่วมลงทุนใช้ในการพิจารณาเข้าร่วมลงทุน ซึ่งโดยทั่วไปจะพิจารณาถึงประเภทและขนาดของธุรกิจที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของกองทุน ข้อเสนอการร่วมลงทุน สถานะของบริษัท คณะผู้บริหาร และเทคโนโลยีที่ใช้ ซึ่งเป็นแนวทางการพิจารณาที่ใกล้เคียงกันระหว่างกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐกับกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน

การมีส่วนร่วมสนับสนุนกิจการที่เข้าร่วมลงทุนเป็นปัจจัยหนึ่งในการพิจารณาการเข้าร่วมลงทุนของกิจการ จากการสำรวจผู้ประกอบการธุรกิจร่วมลงทุน พบว่ากองทุนร่วมลงทุนของภาครัฐจะเน้นการให้คำปรึกษาแนะนำด้านธุรกิจ ให้คำปรึกษาด้านการเงินและบริการด้านอื่นๆ ส่วนกองทุนร่วมลงทุนของเอกชนจะเน้นการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการเงินมากที่สุด รองลงมา คือ ให้คำปรึกษาแนะนำด้านธุรกิจ และรวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดต่อธุรกิจ และการคัดเลือกบุคลากร

ในการเข้าร่วมลงทุนในกิจการใดกิจการหนึ่ง โดยปกติกองทุนร่วมลงทุนมักจะไม่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของกิจการนั้นๆ โดยเฉพาะกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐจะกำหนดสัดส่วนการเข้าไปถือหุ้นในกิจการใดกิจการหนึ่งไว้เป็นส่วนหนึ่งขงนโยบายการลงทุน ซึ่งโดยทั่วไปจะอยู่ในสัดส่วนระหว่างร้อยละ 25 - 50 ในขณะที่กองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชนจะมีสัดส่วนการเข้าไปถือหุ้นที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมลงทุน โดยมีช่วงของสัดส่วนการถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 10 จนถึงมากกว่าร้อยละ 75

กองทุนเงินร่วมลงทุนของภาครัฐและกองทุนร่วมลงทุนของภาคเอกชนมีความสนใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด เนื่องจากเห็นว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงแข่งขันในอุตสาหกรรมนี้ โดยมีพื้นฐานในการผลิตดี หากได้รับการวิจัยและพัฒนาด้านคุณภาพและผลิตภัณฑ์ และการสร้าง Brand ให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากขึ้น จะทำให้อุตสาหกรรมนี้เติบโตได้มาก รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมพลังงาน โดยเฉพาะพลังงานทดแทน ในลำดับต่อมาเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง

และขึ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายการผลิตเพิ่มขึ้น สำหรับภาคบริการ กองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชนบางแห่งให้ความสนใจในธุรกิจสถาบันการเงินที่ไม่มีธนาคาร (Non Bank) เนื่องจากเห็นว่ามีความเสี่ยงต่ำกว่าการกำกับดูแลเงินกองทุนตาม Basel II ประกาศใช้ แต่ยังมีอุปสรรคในการประกอบธุรกิจบ้างเนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะสำหรับธุรกิจนี้ รองลงมา คือ ธุรกิจบริการการศึกษา การบริการด้านอื่นๆ อาทิ บริการด้านการวิจัยและพัฒนา ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร

ทัศนะของผู้ประกอบการธุรกิจเงินร่วมลงทุน ปัจจุบันยังมีปัจจัยหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายบทบาทของกองทุนร่วมลงทุนในประเทศไทย ซึ่งอาจแบ่งเป็น อุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจร่วมลงทุน ได้แก่ กฎระเบียบปฏิบัติบางประการที่ไม่เอื้อต่อการระดมทุนและการประกอบการ เช่น สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรสำหรับผู้นำเงินมาลงทุนในกองทุน หรือการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนร่วมลงทุนเป็นบริษัทจำกัด ซึ่งมีข้อยุ่งยากในการบริหารจัดการหรือการชำระบัญชีกองทุน เป็นต้น อุปสรรคด้านความน่าเชื่อถือหรือความพร้อมของลูกค้า เช่น การขาดแคลนการวิจัยและพัฒนาหรือศักยภาพในด้านเทคโนโลยีของผู้ประกอบการ ปัญหาด้านธรรมาภิบาลและความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ ตลอดจนความไม่ชัดเจนในทิศทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป็นรายสาขา

11.2 ผลการดำเนินงานของกองทุนร่วมลงทุน (Venture Capital) ภาครัฐ

ตารางที่ 5 ผลการดำเนินงานของกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐ
(ตั้งแต่เริ่มกองทุน – มีนาคม 2549)

กองทุนร่วมลงทุนภาครัฐ	จำนวน (ราย)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
1. กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนใน SMEs	74	724.8
2. โครงการกองทุนร่วมลงทุนเพื่อยกระดับความสามารถ	87	1,287.2
3. กองทุนเพื่อพัฒนานวัตกรรม	3	55.0
รวม	164	2,067.0

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, พฤษภาคม 2549

จากการศึกษาผลการดำเนินงานกองทุนร่วมลงทุน (Venture Capital) ชำงต้น เห็นได้ว่ากองทุนร่วมลงทุนภาครัฐมีบทบาทในการร่วมลงทุนกับ SMEs มากกว่ากองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน เนื่องจากกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชนมีลักษณะการกระจายการร่วมลงทุนกระจุกตัวอยู่สาขาอุตสาหกรรมที่ตนเองมีความถนัด และร่วมลงทุนในธุรกิจที่อยู่ในระยะขยายตัว (Expansion) เพื่อลดความเสี่ยงในการบริหารกองทุน ซึ่งแตกต่างจากกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐที่มีลักษณะการกระจายการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่หลากหลาย และให้ความสำคัญกับธุรกิจที่อยู่ระยะจัดตั้งธุรกิจ (Start Up) มากกว่า

จะเห็นได้ว่าทั้งกองทุนร่วมลงทุนภาครัฐ และภาคเอกชนต่างก็มีส่วนช่วยในการสนับสนุนธุรกิจตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกิจการจนถึงสามารถทำให้กิจการนั้นอยู่รอดในระบบได้ ในลำดับต่อไปก็เป็นภารกิจของภาครัฐในการผลักดันนโยบายและมาตรการต่างๆ ในการส่งเสริมธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อให้ดึงดูดกองทุนหรือบริษัทเงินร่วมลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ประกอบการของไทยที่ต้องการขอรับการสนับสนุนต่อไป